

Gönül nikâhtan sonra devreye girmeli

Bayan okuyucumuz: “Aradığım özelliklere sahip olmayan birini seviyorum. Sevdiğimi ona da söyleyemiyorum. Üstelik akraba, sonuçlarından korkarım. Başkasıyla da evlenmeyi düşünemiyorum. Unutmaya çalıştım. Olmadı. Bana bir yol gösterir misiniz?”

Kız olsun, erkek olsun, evlenme çağına geldiğinde kendisine uygun bir aday aramasında sakınca olmaz. Fakat arama ve karar safhasında bunu gönül meselesi haline getirmesi, her zaman kendisini doğru sonuca götürmeyebilir. Konuyu içinden çıkılmaz bir noktaya sürükleyebilir.

Oysa evlilik meselesinde evlenecek aday olsun, aile bireylerinden birisi olsun, anne-baba olsun, herkes için sağlıklı düşünmek ve sağlıklı karar almak zorunluluğu vardır. Gönül ise, çoğu zaman bunu engeller. Gönül, sağlıklı karar almak durumunda bulunan anne-baba veya diğer aile bireyleri üzerinde önüne geçilmez bir baskı meydana getirebilir veya bir karşı duruş doğurabilir. Bu ise, aileyi ya gönlün emrine teslim eder, ya da ailede karşı duruş baskın olursa onulmaz yaralar açar.

Bu noktada kimin isabetli olduğu bilinmeyebilir de... Kimi zaman (akıl ile gönlü birlikte götürebilenler için) gönül isabetli çıkabileceği gibi, kimi zaman karşı duruşlar da isabetli çıkabilir. Fakat bu iki ucu birleştirmek, yani gönül ile varsa karşı duruşu aynı hedef etrafında birleştirmek her zaman kolay olmayabilir.

Bu açıdan, evliliğe adım atarken; önce akıllı ve hikmetli düşünmek ve doğru karar vermek büyük önem taşıyor. Bu safhada, baskı unsuru olmaması için, gönle çok fazla söz hakkı vermemek gerekir. Gönlün hakkı her zaman, sadece tercih şıklarından birisini doldurmak kadardır. Fakat başka tercih şıkları da vardır: Onu da uygunluk, denklik, durum ve şartlar gibi başka kriterleri esas alan akıl dolduracaktır. Akıllı gönle kaptırmamalı. Akıllı baştan çıkarmamalı. Gönül, aklın yanında pek fazla söz söylememeli. Yoksa isyan başlatır ve akıl çaresiz kalır.

Akıl tercih şıklarını doldururken, etrafında sorabileceği, fikir alabileceği, kararında

destek bulabileceği kimselerin görüşlerine de yer verir. Bu durumda ise, daha sağlıklı sonuç alabilir. Meselâ yine o gönül verilen kişi olacaksa bile, akıl duruma el koyup uygunluk ve olurluk şartlarına göre meseleyi ele alır, anne ve baba gibi yakın çevreye münasip bir dil ile danışır, en azından onların rızalarını ve duâlarını alır. Sonra gönlün tercihi doğrultusunda karar verirse, hiç olmazsa evliliğe doğru yürürken sıkıntılar yaşanmaz, kırgınlıklara meydan verilmiş olmaz, işler saygı ve sevgi çerçevesinde yürütülür.

Bu açıdan, kendisiyle evlilik birliği kurmayı düşündüğümüz birisi karşımıza çıktığında, konuyu kendimiz halletmeye kalkmayalım. Durumu en yakınlarımızla görüşmeyi her zaman önemseyelim. Kararımızda mutlaka anne ve baba gibi en yakınlarımızın da desteği, katkısı ve paylaşımı olsun. Hareket planımızı en yakınlarımızla yapalım. Unutmayalım ki, aile birlikte hareket ederse, daha sağlıklı sonuçlar alınmaması için hiçbir neden kalmaz. Güç ve kuvvet bunda olduğu gibi, mutluluk, huzur ve saadet de bundadır.

Karar verilirse, örf, adet, ahlâk ve adap çerçevesinde durum karşı tarafa bildirilir. Örf ve adetlerimizde kız tarafının bildirmesi pek alışılmış bir şey olmasa da, dinimize göre kız tarafının da bildirmesinde sakınca yoktur. Buna bir yol bulunur.

Bundan sonrası tevekküldür. Kararın hayırlı olmasını Cenâb-ı Allah'tan istemektir.

İki taraf tercihlerini birbirleri lehine yaparlarsa, nikâha doğru adımlar atılmaya başlanır.

Gönül nikâhla başlar. Nikâh kıyıldıktan ve karı koca birbirine meşrû olduktan sonra, gönül devreye girerse, bunda sevap da vardır. Bu açıdan nikâh olmadan gönle yer vermek aldatıcı olabilir, isabetsiz sonuçlar getirebilir, akli sıkıntıya sokabilir. Ama akıl karar verdikten ve gerekli adımları aklî bir biçimde attıktan sonra iş nikâhla neticelenirse, gönül bu aşamadan sonra devreye girmeli ve Allah'ın nikâhla meşrû kıldığı evliliği gönül sağlamlaştırmalıdır. Sünnet olan budur.

DUÂ

Ey Vedud-u Rahîm! Aklımızı, fikrimizi, gönlümüzü, yönelişlerimizi haramdan uzaklaştır! Bize helâl olanı sevdin! Aklımızı haram bir hedefle, öfkemizi vehmî bir düşmanla, gönlümüzü haram bir hülya ile imtihan etme! Sevgimizi meşrû kıl! Ayağımızı kaydırma! Kullarını dirilttiğin gün, bizi azabından koru! Âmin!